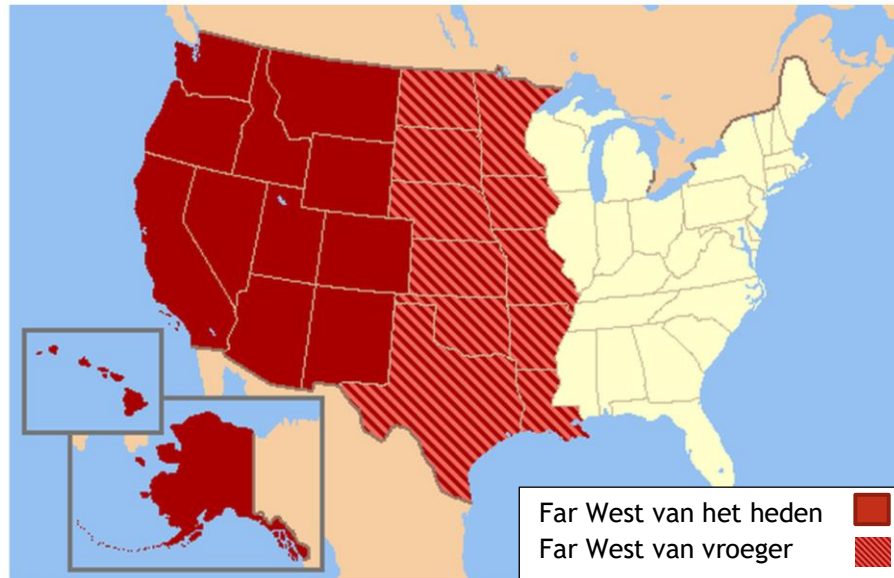

The far west in kaart

De Westelijke Verenigde Staten geeft de meest westelijke staten van de Verenigde Staten aan. Aangezien de Verenigde Staten sinds de onafhankelijkheid steeds in westelijke richting uitgebreid zijn, is de betekenis van the West (het Westen) meermaals westwaarts opgeschoven.

In de 21e eeuw verstaat men onder de Westelijke Verenigde Staten meestal de Rocky Mountains (gebergte in Amerika), het Grote Bekken en de Westkust.

De kolonies

Een kolonie = gebied dat door een ver ander land wordt bestuurd en van zijn rijkdommen wordt ontdaan.

In de 17de eeuw waren al delen van Noord-Amerika opgeëist. Groot-Brittannië stichtte 13 koloniën in het oosten.

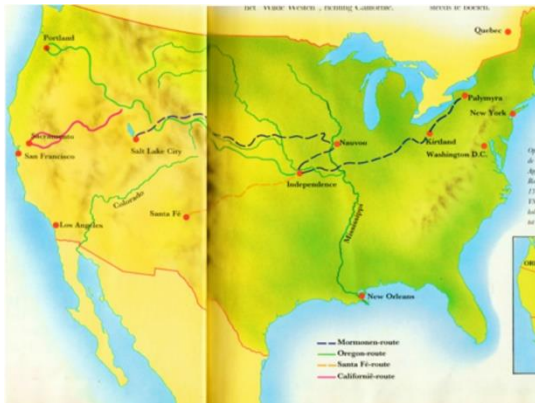
Frankrijk legde beslag op land langs de rivier de St. Lawrence en stichtte Quebec. De Franse ontdekkingsreizigers verkenden de rivier de Mississippi, doopten het gebied Louisiana en stichtten in 1718 New Orleans.

Al in 1626 stichtten de Hollanders Nieuw Amsterdam (nu New York).

Spanje trok van het Caribisch gebied op naar Florida en van Midden-Amerika naar Mexico.

Frans, Spaans en Brits

In de 18de eeuw streden Groot-Brittannië, Frankrijk en Spanje om Noord-Amerika. Groot-Brittannië leek de winnaar toen het met het Verdrag van Parijs in 1763 Canada, delen van Florida en bijna al het Franse land ten oosten van de Mississippi in handen kreeg.

Op deze kaart staan de voornaamste routes waarover de eerste pioniers* van het oosten van Noord-Amerika over de Appalachen, het Mississippi-bekken, de Grote Vlakten en de Rocky Mountains naar de westkust trokken.

De grens schuift op

In 1775 kwamen de Amerikaanse kolonies in opstand tegen de Britse overheersing en brak de Onafhankelijkheidsoorlog uit. De Britten verloren de oorlog en daarmee hun kolonies.

In 1781 lag de westgrens van de nieuwe Verenigde Staten nog bij de Appalachen.

In 1820 was de westgrens al opgeschoven tot aan de Mississippi. Toen er goud werd ontdekt en de vraag naar land sterk steeg, stroomden steeds meer mensen naar het gebied.

De nieuwkomers schoven de westgrens over de Grote Vlakten op naar het “Wilde Westen”, richting Californië.

*pionier: Een pionier is iemand die als een van de eersten een bepaald gebied betreedt, zodat hij daar zijn weg moet vinden zonder gebruik te kunnen maken van de ervaring van anderen.

In 1781 werden de 13 Britse kolonies de eerste 13 staten van de VS. Vanuit die staten gingen ontdekkingsreizigers, avonturiers en kolonisten op weg om het nog onontgonnen westen om te smeden tot een nieuwe natie.

DE GESCHIEDENIS

Het Wilde Westen (*Far West/Wild West*) is de benaming voor de pionierssamenleving in de periode 1865-1890 in het westen van de Verenigde Staten.

De denkbeeldige grens, tussen het wilde westen en de meer beschaafde streken ten oosten hiervan, lag lange tijd bij de Mississippi maar schoof geleidelijk steeds verder naar het westen op.

Het 'Wilde' Westen werd al in de 19e eeuw vaak geschetst als een land vol cowboys, indianen, goudzoekers, pelsjagers, schurken en ontdekkingsreizigers. Daarin zouden nog nauwelijks wetten gelden zoals in de "beschaafde" wereld aan de oostkust van de VS.

Fort Laramie en andere forten opgezet door het Amerikaanse leger, waarin de US Cavalerie haar verblijfplaats had en de lokale orde moest bewaren, zijn een symbool van het Wilde Westen.

Ook staten zoals Texas en Arizona en plaatsen als Denver fungeren vaak als de plaats van handeling in verhalen en films over het Wilde Westen. Met de realiteit van het historische wilde westen heeft dit beeld niet veel te maken.

De werkelijkheid was meestal:

Nadat er stadjes en dorpen werden gesticht door de pioniers kwam er al snel orde en gezag door middel van door de overheid aangestelde rechters en gezagsdragers als sheriffs en het Amerikaanse leger die erop toezagen dat de federale wetten gehandhaafd werden.

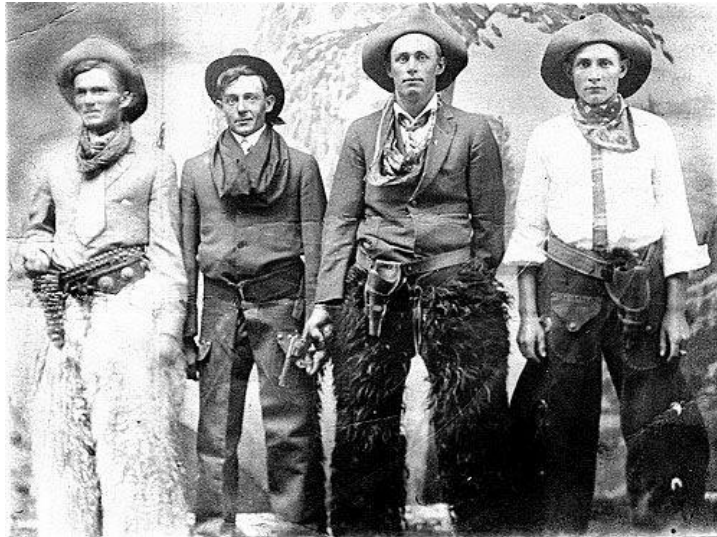
1775 De Amerikaanse kolonies kwamen in opstand tegen de Britse overheersing en de Onafhankelijkheidsoorlog brak uit. De Britten verloren de oorlog, en ook hun kolonies.

1781 De westgrens van de nieuwe VS lag nog bij de Appalachen.

100 jaar later Het domein van de VS werd via ontdekkingsreizen, oorlogen en onderhandelingen uitgebreid naar het westen.

1820 De westgrens was opgeschoven tot aan de Mississippi. Toen er goud werd ontdekt en de vraag naar land sterk steeg, stroomden steeds meer mensen naar het gebied. De nieuwkomers schoven de grens over de Grote Vlakten op naar het "Wilde Westen", richting California.

DE COWBOYS

De eerste Amerikaanse cowboys waren Texanen die vee van Mexicaanse veeboeren roofden. Later werden de Texanen zelf veeboer. In de Burgeroorlog vochten veel Texanen voor het Zuiden, en toen ze terugkwamen was hun land verwoest. Over de grasvlakten zwierven enorme kudden wilde runderen, maar vlees kostte bijna niets in Texas, dus waren die weinig waard. In de uitdijende steden in het Noorden lag de vleesprijs tien keer zo hoog. De Texanen bedachten dat ze schatrijk konden worden als ze het vee maar naar het Noorden konden krijgen.

Naar de spoorweg

In 1866 dreven Texaanse cowboys de eerste kudden 2400 km naar het noorden, naar het beginpunt van de spoorweg in Missouri.

De veeboeren daar joegen de kudden uit Texas vaak uit elkaar, omdat ze bang waren dat het Texaanse vee ziek was en hun kudden zou aansteken.

Om dit probleem te omzeilen, bouwde een zakenman (*J. McCoy*) aan de Kansas Pacific Railroad een spoorwegstation met kramen en marktpleinen. De Texaanse veeboeren dreven hun vee naar dit nieuwe station. Het nieuwe station, Abilene, werd al snel een bloeiende stad.

Verzamelen

Toen de route naar het noorden eenmaal vastlag, werden vaker veedrijverijen gehouden. Bijna het hele jaar liep het vee los op de woeste gronden. In de lente verzamelden de cowboys al het vee dat ze konden vinden en dreven het samen in een kudde. Dan gingen de drijvers met de kudde, die soms wel 3000 stuks vee telde, op weg over de route naar het noorden.

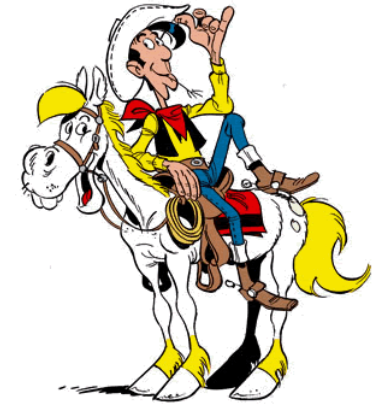
Cowboykledij

Veel cowboys kwamen uit het Zuiden. Vaak droegen ze Mexicaanse kleren, zoals doeken om hun hals af te dekken en als masker te dragen in stofstormen, beenstukken om hun benen te beschermen en sombrero's tegen de zon. Na 1850 kwamen de spijkerbroeken van tentdoek van Levi Strauss en de hoeden met brede randen van John B. Stetson in de mode.

Lucky Luke

Lucky Luke is een Belgische stripreeks die sinds 1946 loopt. De hoofdpersoon is een cowboy die avonturen beleeft in het Wilde Westen. De strip werd bedacht door de Belg Maurice De Bevere. Twee jaar na zijn overlijden in 2001 hervatte Hervé Darmenton het tekenwerk.

Lucky Luke is een humoristische stripreeks en heeft vele scenaristen gehad, waarvan René Goscinny de bekendste en meest gevierde was. De verhalen spelen zich allemaal af in de Verenigde Staten in de negentiende eeuw. Vaak worden de clichés van het westerngenre geparodieerd en ook bekende kleurrijke historische personages opgevoerd.

De stripserie draait om de rondzwervende cowboy Lucky Luke, die overal waar hij komt, helpt om onrecht en misdaad te bestrijden. Hij staat vooral bekend om het feit dat hij sneller schiet dan zijn schaduw. De overige hoofdpersonages zijn Lukes trouwe paard Jolly Jumper, de domste hond ter wereld Rataplan en de boevenbende De Daltons.

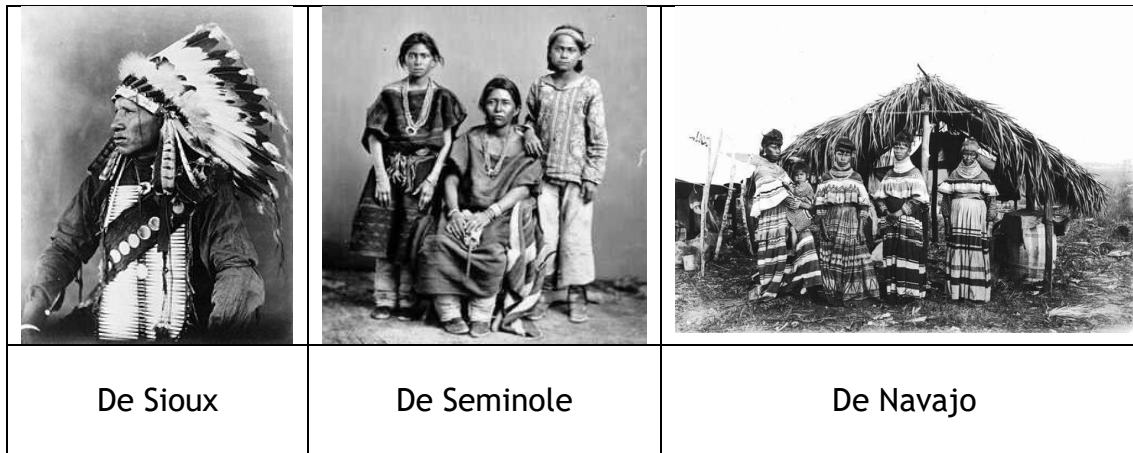
DE INDIANEN

Indianen zijn de oorspronkelijke bewoners van Amerika. Columbus, die in 1492 dacht in Indië beland te zijn, noemde de bewoners indios - indianen.

De Indianen waren de eerste Noord-Amerikanen, zij kwamen ongeveer 50 000 jaar geleden uit Azië.

Het woord indiaan staat voor een verzamelnaam voor zeer vele groepen die vaak niets meer met elkaar te maken hebben dan het feit dat ze allemaal in Amerika leefden toen de Europeanen dat werelddeel ontdekten.

De indianenvolken van Noord-Amerika kunnen worden ingedeeld volgens de regio waar zij leefden of leven.

Inheemse Noord-Amerikanen

In 1800 waren er zo'n twee miljoen inheemse Noord-Amerikanen, verdeeld over honderden stammen. Ze spraken verschillende talen en de ene stam had een andere manier van leven dan de andere. Sommige stammen bewerkten het land, andere jaagden en visten, en nog andere hielden zich met alle twee in leven.

Boeren en jagers

Op verschillende plaatsen op het continent teelden de inheemse Amerikanen maïs, aardappelen, cassave, bataat en allerlei andere gewassen. Ze hielden kalkoenen en jaagden op allerlei soorten wild, waarvan de bizon het belangrijkste was. Ze verbouwden tabak, rubber, katoen en allerlei geneeskrachtige planten.

Stammen die aan zee woonden, vingen vis met netten, harpoenen, speren, vallen en zelfs met pijl en boog. Wat voor huizen de stammen bouwden, hing vooral af van hun manier van leven.

De stammen die op één plek bleven, meestal stammen die van landbouw leefden, bouwden grotere, duurzame huizen van hout of leemsteen.

Nomadische jagersstammen, die achter kudden wilde dieren aan trokken, bouwden draagbare huizen zoals tipi's.

Van vriend tot vijand

De inheemse Noord-Amerikanen maakten zich niet echt druk over de eerste Europese kolonisten. Het land leek groot genoeg voor iedereen. De stammen ruilden hun eigen goederen tegen metaal, paarden en later geweren. Maar toen er steeds meer kolonisten begonnen te komen, kwamen de twee groepen steeds vaker met elkaar in botsing. Al in 1618 raakten de kolonisten van Jamestown slaags met plaatselijke stammen. Aan beide kanten vielen honderden doden. In de 150 jaar daarna werden de Irokezen, de Shawnee, de Ottawa, de Chippewa, de Creek, de Cherokee en de Seminole van hun oude jachtgebieden ten oosten van de Mississippi verdreven en hun land veranderde in akkers.

Indianen van de vlakten

Hoe meer kolonisten er uit het oosten kwamen, hoe verder de inheemse stammen naar het westen werden verdreven. De Indianen op de Grote Vlakten kregen als een van de laatste stammen met de immigranten te maken. Dit waren nomadische stammen, die de enorme bizonkudden volgden die door het gebied trokken. De Sioux en de Cheyenne waren twee van deze stammen. De meeste kolonisten vonden hen wilden. Ze bleken geduchte en dodelijke vijanden, die de trek naar het Westen bijna tot staan wisten te brengen.

